

1: Copenhagen Consensus er blevet kritiseret for kun at have økonomer på banen. Er det kun økonomer, der kan prioritere?

Der er mange andre aktører på banen i diskussionerne. Jeg er ikke i tvivl om, at fx eksperter inden for klima og eksperter inden for malaria kan snakke sammen og blive enige om problemernes alvor, men de er ikke de rette til at diskutere prioriteringer af deres områder indbyrdes. Her er der brug for økonomerne, og her skaber Copenhagen Consensus et nyt forum, hvor diskussionerne ellers ofte foregår på enten fagekspert niveau eller politisk niveau.

2: Du kritiserer FN for ikke at prioritere og for at holde for mange konferencer med mange pæne ord og gode viljer. Hvordan skal Copenhagen Consensus føre til konkrete resultater?

Altså, FN-systemet kan næppe blive meget bedre, men det er ikke perfekt, og det er uundgåeligt, at der er mange forskellige interesser og cigarkasser. Det er bl.a. derfor, jeg er overbevist om, at Copenhagen Consensus har sin berettigelse. Ved at give nye rationelle input til prioriteringsdiskussionerne kan vi forhåbentlig bidrage til, at verden får det lidt bedre. Det gælder fremfor alt om at komme ud med budskaberne og få sat konklusionerne og diskussionerne på dagsordenen ved fx vigtige internationale møder. Til efteråret udgiver Cambridge University Press resultater og baggrundsmateriale fra Copenhagen Consensus i en samlet bog, som bliver fulgt op af en foredragsturné. Mange internationale medier følger op, fx har de fleste store franske medier for nylig skrevet om Copenhagen Consensus. Og ved det indflydelsesrige "Brainstorming"-møde i Aspen i USA arrangeret af Fortune i midten af juli er Copenhagen Consensus sat på dagsordenen, og der vil være særlig fokus på HIV/AIDS, som endte øverst på prioriteringslisten ved Copenhagen Consensus.

3: Økonomerne kommer, firkantet sagt, frem til, at myggenet, kondomer og vitaminpiller har højeste prioritet i kampen mod malaria, aids og fejlernæring. Hvis vi redder menneskeliv lige nu og her og ikke samtidig sikrer, at andre forhold udvikles, ender vi så ikke i store problemer ude i fremtiden?

Det akademisk rigtige svar er, at hvis det var

FOTO: RUINE FELDT-RASMUSSEN/SCANPIX

7 skarpe til Bjørn

bedre at investere i at "udvikle andre forhold", så burde det have vist sig i modellerne. Men selvfølgelig skal vi fortsætte med at gøre modellerne bedre. Gennem at pege på konkrete tiltag, der kan gavne mod sygdom og sult, skaber man samfund, der får flere ressourcer til at udvikle sig. I princippet er det at afskaffe et tons CO₂ jo lige så konkret som at give et kondom. Det løser jo heller ikke alle problemer. Økonomerne peger på konkrete tiltag, som vi ved er mulige, som vi ved kan iværksættes her og nu, og som dermed kan bidrage til at sætte en positiv udvikling i gang.

4: Klima endte langt nede på listen, men hvis vi ikke prioriterer en indsats nu, er det så ikke det samme som at sige, at vi slet ikke kan forebygge klimændringerne – og dermed giver vi allerede nu op?

Hvis nu HIV/AIDS var kommet nederst på listen, havde vi så spurgt, om det betød, at vi ikke skulle gøre en indsats over for HIV/AIDS? Nej, vel? Spørgsmålet er måske født af en tankegang om, at klima naturligvis står øverst på dagsordenen. Når det er sagt, så var de muligheder, økonomerne havde fået stillet op ved Copenhagen Consensus måske ikke gode nok. Fx manglede der måske en diskussion af mulighederne i fornybare energikilder. Selvfølgelig skal vi ikke give op, men måske se mere på, hvilke andre ting der kan gøres.

5: Hvad siger du til, at de unge på Youth Forum i nogen grad så bort fra de meget økonomiske betragtninger og lavede mere politiske prioriteringer. At de fx på klimaområdet prioriterede Kyoto-protokollen som det rigtige og vigtigste virkemiddel?

Først og fremmest var det meget overraskende, så ens de unges og økonomernes prioriteringsliste så ud. Jeg havde forventet, at de unge – særligt dem fra de vestlige lande – havde sat klima højere på listen. Men det er da rigtigt, at i diskussionen om de konkrete virkemidler inden for hver enkelt prioritering, valgte de unge lidt mere som politikere og inddrager andre forhold i deres vurderinger. At et emne er lavt rangeret, betyder jo i øvrigt heller ikke, at der ikke kan ske en politisk eller etisk vurdering, som alligevel i sidste ende fører til en højere prioritering.

6: Hvad vil du gerne huskes for som direktør for Institut for Miljøvurdering?

Mit mål har været at sætte instituttet i søen på en god måde som en spiller på banen, der også turde stille de lidt mere frække og vigtige spørgsmål. Jeg ønsker ikke, at instituttet skal huskes som et Lomborg-institut. Jeg har mine personlige grunde til at trække mig, som også fremgår af bl.a. den udsendte pressemeddelelse. Men det er da klart, at – ud over mine personlige grunde – så har jeg ikke lyst til, at de diskussioner, der har været om min person, kommer til at influere på diskussionerne om instituttet fremover. Derfor er det måske også bedre, at jeg trækker mig nu.

7: Mange har det indtryk, at Bjørn Lomborg, det er ham, der siger, vi skal holde op med at bruge penge på miljøet. Hvad siger du til det?

Man må tage hatten af for mine modstandere, at de har fået solgt den karikatur. Faktisk er det sådan, at rapporterne fra Institut for Miljøvurdering alt i alt peger på, at der skal bruges flere penge på miljøområdet. Særligt trækker vores anbefalinger omkring partikelfiltre, men også omkring øststøtten, i den retning. De steder, hvor vi peger på mulige nedskæringer – særligt omkring papir- og dåseaffald – vægter betydeligt mindre. Så det er jo simpelthen forkert. Instituttet kan ikke gøre andet end at blive ved at føre de saglige argumenter frem omkring instituttets arbejde og rapporter.